

Na začátku bylo alfa a omegou získávání zkušeností, nyní je to jejich předávání

Prostor pro seberealizaci, prostor k tomu být mnohonásobně užitečnou, a konečkonců, jak říkají filozofové, být šťastnou. Nejen během kariéry, ale i v osobním životě. Ať je žena jednatelkou firmy, novopečenou babičkou, kolegyní v týmu, nebo posluchačkou třetí vysoké školy, vždy podvědomě usiluje o vytváření harmonie kolem sebe, rozdává své já, v plném nasazení hledá ideál. Cesty osudů jsou pestré, touha najít smysl toho, co člověk dělá, nekonečná. Tak nějak vidím podtext toho všeho, co má ve svém kódu Klub manažerek České manažerské asociace, který právě oslavil své dvacetiletí. Jeho zakladatelka a předsedkyně PhDr. Lenka Tomešová mapovala sny i výsledky:

Profesí jste novinářka a tak si vás také mnozí pamatují. Mapovala jste život podniků, naslouchala vyprávění o příbězích výrobků, služeb, ale hlavně lidí. Mezi těmi, o nichž jste psávala, bývaly také, jak jinak, zajímavé ženy. A ty se staly předmětem zájmu vašich dalších aktivit...

Jako novinářka jsem se potkávala s řadou zajímavých lidí, ale zdálo se mi, že v novinách a časopisech, o televizi nemluvě, se málo psalo o ženách, které podnikaly nebo řídily firmy. Mluvím o začátku 90. let, kdy neexistovalo tolik „ženských“ časopisů jako nyní. Protože jsem v té době byla na začátku podnikatelské cesty, hledala jsem odpovědi na otázky, související s podnikáním, řízením, legislativou a vším tím, co bylo k nové životní cestě třeba. Zjistila jsem, že nás bylo více a doslova jsme prahly po nových informacích jak řídit firmu, jak zpracovat podnikatelský plán, co vše obsahuje marketing, jak zvládat komunikaci, co nového v ekonomice apod. V roce 1996 se začala scházet skupina aktivních žen, z nichž mnohé již dva až čtyři roky podnikaly, další podnikání zvažovaly. Přemýšlely jsme, co udělat pro stejně zaměřené ženy. Tak vznikl náš klub. Jeho prvotní snahou bylo vyvíjet aktivity v souvislosti s informovaností žen – podnikatelek a manažerek o možnostech a pozicích, které mohou zastávat, pomáhat zvyšovat jejich sebevědomí v odborných činnostech a podporovat jejich iniciativu. Výměna zkušeností – pomoc na podnikatelské cestě – to byl první krok klubových aktivit, takže semináře na téma Novinky v účetnictví, DPH, Umění prezentace a sebeprezentace, Jak zvládat stres, Společenská etiketa a protokol... a další – to byla počáteční témata našich klubo-

PhDr. Lenka Tomešová

Manažerkou odvětví, Podnikatelkou roku atd. Klub byl postupně vnímán jako významný partner. Měl a má své zástupkyně v radách vlády, v různých komisích, poradních sborech a orgánech, naše členky jsou i v politice – od komunální až po tu nejvyšší. Sdělují své zkušenosti mladé generaci, například přednášejí na vysokých školách, jsou konzultantkami při tvorbě diplomových prací atd. Jestliže na začátku klubové činnosti bylo alfa a omegou získávání zkušeností, tak nyní je to jejich předávání.

Dvacet let tedy vedete klub žen, který se dnes jmenuje Klub manažerek ČMA, tedy spadá do portfolia klubů České manažerské asociace. To, že základ kolektivu vydržel tak dlouho, je velký úspěch a o něm vypovídá. Dá se těch dvacet roků stručně charakterizovat?

vých setkání, do většiny z nich nás zasvěcovala psycholožka doktorka Libuše Hájková. Vedle vzdělávacích akcí jsme zažívaly další nezapomenutelná setkání. V klubu přibývalo členek a ty chtěly druhým ukázat, co a jak dělají. Klub jim umožnil vzájemně se poznat a pomáhat si. Členky klubu si de facto nahrazovaly to, co jim probouzející se podnikatelské prostředí a kulhající státní a právní prostředí neposkytovalo. Vzájemně se proto školily, radily, učily v manažerských dovednostech, účetnictví, právu, rozvíjení kreativity, vzájemně se inspirovaly a díky tomu dosahovaly na příčky úspěchu. Klub se stále rozrůstal a své členky začal podporovat i tím, že je nominoval do nejrůznějších soutěží a anket. Stále více členek tak může u svého jména dodat, že je Manažerkou roku,

Dvacet let je spojeno se jmény několika žen, které stály u zrodu klubu a dodnes jsou mi velkou oporou. Staly se z nás kamarádky, přítelkyně, které při sobě stojí i ve chvílích, kdy člověk potřebuje pomocnou ruku. A to je nepopsatelná síla, ale také odpovědnost vést klub tak, aby na jeho akce členky rády chodily, aby se těšily na další setkání. Velkou radost mám z toho, že lidé cítí, že vše, co děláme, připravujeme srdcem. Navíc mě tyto aktivity nesmírně baví, i když jsem si už několikrát říkala, že končím... Když se podívám při jakékoli akci do plného sálu úžasných, schopných žen, je to nádherný pocit, který člověka opět nastartuje jít dál. Ale abych odpověděla na vaši otázku, jak charakterizovat oněch 20 let. Je to dvacetiletí spojené s hledáním, radostmi, starostmi, prohrami, želi, i podrazy, vítězstvími. Na 20 let

Hostem klubu byla několikrát i Livie Klausová

prožitků s jeho členkami, zvládání i jejich bolesti a radostí, ale i odchodu tam, odkud není návratu. Je to kus života každé z nás, kdy se z „pouhých členek“ staly ty, které si pomáhají a sdílejí kus společného životního názoru.

Připravit množství atraktivních akcí na celý rok a tak, aby se neopakovaly a nebyly pro účastnice ztrátou času, to není vůbec jednoduché. Nabídnout program pro ženy ve špičkových pozicích, ať již manažerských, nebo vlastnických, chce velkou invenci, odvahy i zkušenost. Vždyť tyto ženy váží každou čtvrthodinku, komu a čemu ji věnovat...

To je asi (i se získáváním financí na některé naše akce) to nejtěžší. Připravit program pro ženy, z nichž každá je obdivuhodná osobnost. Doufám, že umím vycítit, jaké téma, jaký host či program by mohly zaujmout a připravit obsah, který zaujme. Plán vždy předkládám tříčlennému výboru klubu, kde vše „dopilujeme“ – s Ing. Věrou Hnátovou a Ing. Libuší Šroubovou. Kromě toho se jednou za rok setkává konzultační tým členek klubu, který hodnotí uplynulé období a inspiruje, co v dalších měsících. Naposledy jsme se sešly u členky klubu senátorky Evy Sykové v Senátu. Protože složení členek klubu je velmi široké – od majitelek firem, členek správních a dozorčích rad, představenstev firem, akciových společností, jednatelk, generálních ředitelek, majitelk rodinných firem, OSVČ, představitelk neziskového sektoru atd., je třeba program připravovat tak, aby zaujal každou z členek. Oblíbené jsou akce typu Snídaně s... Odpolední čaj s..., na kterých vystupovali skvělí hosté – zástupci politického, hospodářského, společenského života. Od politiků, přes ministry, ředitele, umělce, lékaře, policisty, velvyslance... Společně navštěvujeme kulturní akce, výstavy, divadla, koncerty apod. Jezdíme na relaxační pobyty do lázní, na zkušenou do světa. Několikrát jsme byly v Bruselu – za poznáním evropských institucí, dále na EXPO 2010 v Číně, o pět let později na EXPO v Miláně, nezapomenutelná byla cesta do Paříže, Budapešti, Bratislavy a dalších míst. Setkáváme se s podnikatelkami a manažerkami ze zahraničí. Pořádáme společenská setkání – máme za sebou například již 15 proslulých Kloboukových party. Na jedné z nich jsme dokonce uctily rekord, který je zapsán v Knize rekordů Agentury Dobrý den – nejvíce žen v klobouku na jednom místě. Členky klubu se umí bavit – loni a letos vystoupily na módní přehlídce, a to i s dcerami, vnučkami, neteřemi – zkrátka následnicemi klubu. Jindy zase společně zatančily, zazpívaly – prostě nic je nemůže zaskočit a dokazují, že vedle své profese dokonale zvládají i pobavit druhé. Náš program je totiž nekonečný – akcí bylo, a věřím, že ještě bude, nepočítaně.

Co takové ženy vlastně spojuje? Potřeba si občas jen tak popovídat, podpořit se v tom každodenním úsilí dělat věci dokonale?

Obě vámi vyřčené otázky jsou vlastně i odpovědí. Vždycky musíme mít prostor pro popovídání si. Na to se každá členka těší.

Poděkování partnerům oslavy k 20. výročí klubových aktivit

Setkání nejsou určena jen pro ženy, účastní se hojně i muži z businessu. Myslíte, že je dokáží ženy inspirovat? Pokud ano, přiznávají to?

V klubu jsou úžasné, schopné a krásné ženy. (Mnohé by byly ozdobou titulních stránek médií a obsah jejich rozhovorů by byl zcela jistě „o něčem“.) Potvrdili by mi to všichni ti, kteří se zúčastnili již čtyř konferencí cyklu Inspiromat, který klub pořádá od loňska. Zatím mezi posluchači převládají ženy, ale dovozte mi opřít se v odpovědi na vaši otázku o několik vět jednoho z moderátorů poslední konference, jímž byl Luděk Pfeifer, Partner M.C.Triton, jenž se svými společníky vybudoval největší českou poradenskou a vzdělávací firmu pro podnikatele a manažery se středoevropským dosahem.

„Mám příběhy a jejich vypravěče i posluchače rád. S díkem jsem proto přijal pozvání moderovat

IV. Inspiromat Klubu manažerek. Znáám Lenku Tomešovou a vím, že to, co dělá, má nejen smysl, ale taky styl a glanc. Vážím si její opravdovosti a smyslu pro poslání věcí. A tak jsem se těšil dvojnásob. Čtvrtý Inspiromat byl příležitostí poslechnout si senátorku Miluši Horskou, Irenu Lachmanovou (Akzo Nobel), Jarmilu Podhornou (Naděje), Drahomíru Mandíkovou (Plzeňský Prazdroj), Lenku Matouškovou (JwL Jewellery), Jiřinu Musilovou (Kooperativa) a exekutorku Janu Tvrđkovou. Mám letité a košaté zkušenosti z konferencí, které bývají v „mužské režii“. A tak už беру skoro jako samozřejmost, že si příspěvky řečníků pro sebe „předkládám“. Automaticky z nich loupu slupku sebestylizace a lak nezbytné image. Dekóduji si jejich sdělení, čtu mezi řádky a hledám perličku na dně.

Po prvních dvou příspěvcích na Inspiromatu mi bylo jasné, že tuhle hru tentokrát hrát nemůžu. Lépe řečeno – nemusím. Síla příběhů podnikatelek a manažerek, dcer, manželek a matek byla umocněná bezprostředností a otevřeností těch, které je vyprávěly. Konferenční sál Kooperativy se změnil v kavár-

nu na rohu, kde jste se potkali s blízkými kamarádkami, které nemají zapotřebí vám zahrát divadýlko. S pár chlapy, kteří byli u toho, jsme si o přestávce notovali v názoru, že by nás mělo být víc. Víc mužů, kteří se nechají inspirovat vervou a autenticitou, s kterou protagonistky své příběhy nejen vyprávějí, ale především žijí.

A tak tenhle poznatek adresuju především do našich vlastních řad: Kluci, přistě přijďte!“

Velkolepé setkání klubu u příležitosti narozenin v Top Hotelu Praha v říjnu završilo dvacetiletý maraton iniciativ Klubu manažerek. A dál?

Bylo to vskutku krásné – málokteré podobné společenství se může pochlubit nepřetržitou dvacetiletou činností, takže gratulantů a přátel přišlo nepočítaně. Poděkování si zaslouží i řada partnerů akce, kteří chtěli touto cestou vyjádřit

obdiv a ocenění ženám – podnikatelkám a manažerkám. Firmy našich členek tvoří miliardové obraty, působí v mnoha oborech, jsou podporovatelkami neziskových organizací, jsou to zkrátka podnikavé ženy – výjimečné svými schopnostmi, znalostmi, talentem, umem

a vůlí. Velmi bych si přála, aby takových žen přibývalo. I zásluhou našeho klubu. Je v něm zastoupena generace „zralých i zrajících“. Věřím, že ty zrající časem převezmou klubové žezlo od nás „zralých“.

Jaká je dnes žena v businessu? Dravá, neoblomná, svérázná? Nebo naopak křehká, aniž to kdo tuší? Po čem nejvíce touží? Jaká jsou její tajná přání?

Odpovědi na tyto otázky by si zasloužily samostatný článek... Odpovím hlavně na poslední část otázky osobním přáním. Být zdravá a šťastná štěstím druhých.

otázky připravila Eva Brixí

Firmy našich členek tvoří miliardové obraty, působí v mnoha oborech, jsou podporovatelkami neziskových organizací, jsou to zkrátka podnikavé ženy – výjimečné svými schopnostmi, znalostmi, talentem, umem a vůlí.